కొత్త చిగురు

సింహప్రసాద్

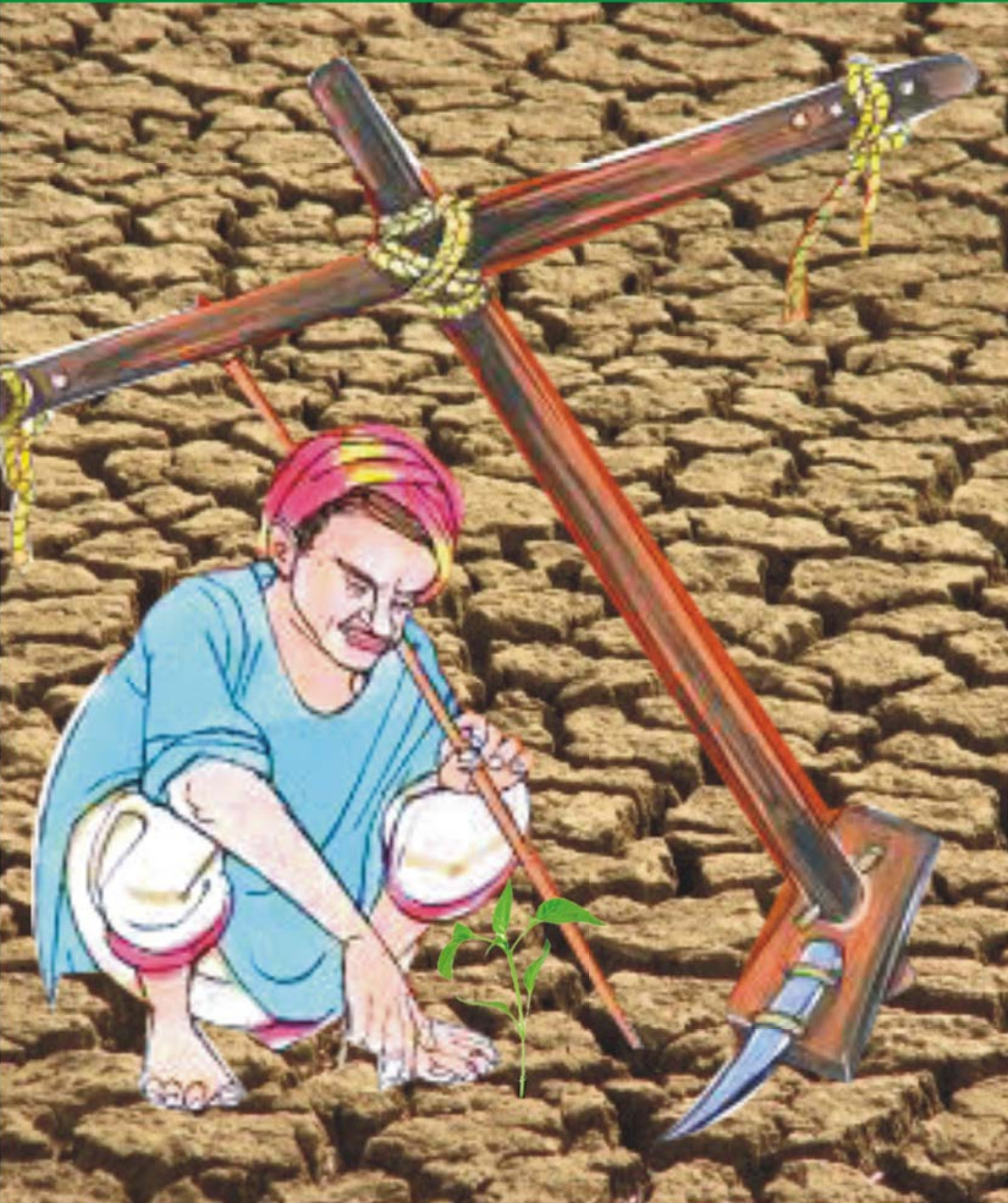

కొత్త చిగురు

నవల

సింహప్రసాద్

శ్రీశ్రీ ప్రచురణలు
401, మయూరి ఎస్టేట్స్
ఎమ్.ఐ.జి -II - 650
కె.పి.హెచ్.బి. కాలనీ
హైదరాబాద్-500 085.
ఫోన్ - 9849061668

Kotha Chiguru

Novel by Simha Prasad

e-mail : simhaprasad9@ gmail.com

© **రచయిత**

ప్రథమ ముద్రణ : **అక్టోబర్ 2014**

ముఖచిత్రం : **బాలి**

ISBN : **978-81-929755-9-7**

వెల : ₹ **120/-**

డి.టి.పి :**శ్రీ భువనేశ్వరి**

ప్రింటర్స్ : **కర్షక్ ప్రింటర్స్**

నల్లకుంట, హైదరాబాద్.

సెల్. 9866661478

ప్రతులకు : **అన్ని ప్రధాన పుస్తక కేంద్రాలలో**

www.kinige.com

మరియు

Sri Sri Prachuranalu
401, Mayuri Estates,
M.I.G. II/650,
K.P.H.B., Hyderabad - 500085.

Cell : 9849061668

సగటుజీవి బతుకు చిత్రం

"అసలు వ్యవసాయమే జూదం అయితే రొయ్యల సేద్యం మాయాజూదమై కూర్చుంది. నిలువు దోపిడీ ఇచ్చుకోక తప్పదు. ఇదు వరకు ఊళ్లో భూస్వాములు, చిన్న రైతులూ కూలీలు ఉండేవారు. రొయ్యలూ తోటలూ వచ్చాక కూలీలు వలసపోయారు. ఇప్పుడేమో చిన్నా చితకా రైతులు చితికిపోయి కొంపాగోడూ అమ్ముకుని పోతున్నారు..."

చితికి పోయిన ఓ రైతుబిడ్డ ఆవేదన ఇది.

'కొత్త చిగురు' నవలలో రచయిత సింహప్రసాద్ ఓ భూమిపుత్రుడి నిండు జీవితాన్నే కళ్ల ముందు ఆవిష్కరించారు. ఈ నవల 'చతుర' 2010 మార్చి సంచికలో ప్రచురితమై అసంఖ్యాక పాఠకుల ప్రశంసలు చూరగొంది.

సేద్యం పేరుతో చితికిన రైతుబిడ్డ కేవలం రెక్కల్ని నమ్ముకుని కుటుంబంతో సహా నగరానికి చేరుకుంటాడు. ఆ తర్వాత అతనికి అతని కుటుంబానికి ఎదురైన పరిస్థితులేంటి? ప్రజల ఆకలి తీర్చే రైతును పట్టించుకోని ప్రభుత్వాలు ఎందుకు? అభివృద్ధి ఎందుకు? అంటూ బాధపడుతూనే ప్యాంటూ చొక్కా తొడిగి కార్మికుడి అవతారం ఎత్తుతాడతను.

ఆ తర్వాత ప్రవాహంలో పడిన ఆకులా అతని జీవితం కొట్టుకుపోతుంది. కుటుంబంలో మార్పులు, బతుకు తీరులో మార్పులు, జలగల్లా రక్తం పీల్చే వడ్డీ వ్యాపారులు, మతకలహాలు ఒకటేమిటి? ఓ సంపూర్ణ జీవితమే కళ్ల ముందు ప్రత్యక్షమవుతుంది.

నాణేనికి బొమ్మా బొరుసు ఉన్నట్టే జీవితానికి సుఖమూ దుఃఖమూ!

వాటన్నింటినీ చవి చూసినా నేలతల్లి బంధం కోసమే అతని తనువులోని అణువణువూ ఆరాటపడుతుంటుంది.

ఈ నవలలో రచయిత స్పృశించని అంశంలేదు. ప్రేమలున్నాయి. వయస్సు వేడితో హరించుకుపోయే జీవితాలున్నాయి. విద్యా వ్యాపారం ఉంది. యువత తమ కాళ్లపై తాము నిలబడాలనే తపన ఉంది. కులమతాలకతీతమైన బంధాలున్నాయి. అనుబంధాలున్నాయి.

పాఠకులకు షడ్రసోపేత విందు 'కొత్త చిగురు' అనడంలో సందేహం లేదు.

అభినందనలతో - **చంద్రప్రతాప్**

30.9.14 **సంపాదకులు, విపుల / చతుర**

కొత్త చిగురు

పచ్చని తివాసీ పరిచినట్లుండే వరిచేల స్థానే చెరువులు. ఎత్తైన గట్లు, కొన్ని గట్ల మీద కొబ్బరి చెట్లూ ఆయిల్ ఇంజన్లూ !

అక్కడక్కడా దిష్టి చుక్కల్లా వరి చేలు !

ఆ దృశ్యం చూస్తోన్న వెంకన్న గుండె బరువెక్కింది.

నిలబడే శక్తిలేనట్టు చెరువు గట్టు మీద కూర్చుండిపోయాడు.

చెరువు వంక చూశాడు. పదెకరాల రొయ్యలచెరువు. పాలేర్లు సీడ్ వేస్తున్నారు. రొయ్యలు ఎగిరెగిరి పడ్తూ ఆహారాన్ని అందుకుంటున్నాయి. కొబ్బరిచెట్లు బాగా ఎదిగాయి గాని ఎంచేతో కాపుకి రాలేదు.

ఆ చెరువు సుందరమూర్తిది.

ఆయనకి ఇలాంటి చెరువులింకో ఐదు ఉన్నాయి. సీడ్‌నీ, ఫీడ్‌నీ సప్లై చేసే దుకాణమూ ఉంది. అనాదిగా వస్తోన్న వడ్డీ వ్యాపారమూ ఉంది.

మరో ప్రక్కకి చూశాడు వెంకన్న.

ఎనభై సెంట్ల వరిచేను పలచగా ఉంది. పీలగా ఉంది. రంగు మారి ఉంది.

అతడి కళ్ళల్లో సన్నని కన్నీటి పొర కదలింది.

ఆ చేను వెంకన్నదే.

సుందరమూర్తి చెరువుని తవ్వుతూ ఆ పొలాన్ని అమ్మమన్నారు. అమ్మడానికి ఇష్టపడలేదు వెంకన్న. రొయ్యల చెరువు ప్రక్కన వరిచేను ఉంటే ఉప్పు పండుతుందిగాని వరి పండదని హెచ్చరించారంతా. గుండె గుభేలు మనగా గ్రామ పెద్దలు దగ్గర మొరపెట్టుకున్నాడు.

"ఓపికుంటే నువ్వూ తవ్వుకో. సిరిరా మోకాలడ్డుతానంటావేంటి. సుందరమూర్తే కాదు స్తోమతున్న ప్రతీవాడూ చెరువు తవ్వుతున్నాడు కదా. మనం వూరికే గోల చేస్తే ఎమ్మార్వో వచ్చి రంకెలేస్తాడు. ఎవరూ చెరువులు తవ్వకూడదని అడ్డు పడతాడు. నీగురించి అందరి నోట్లో మన్ను కొడతానంటావేంటి" అని సన్నగా మందలించారు.

పొలం అమ్మటమో ఉంచు కోవటమో తేల్చుకోలేక పూగిసలాడాడు. కడకి దేవుడి మీద భారం వేసి ఊరుకున్నాడు.

వరి ఊడ్చాడు. ఒక పంట బాగానే ఉంది. తర్వాతి పంట నుంచి మార్పొచ్చింది. దిగుబడి బాగా తగ్గిపోయింది. ప్రక్కనే ఉప్పు చెరువు ఉండలం వల్ల భూమిలో మార్పు వచ్చింది. ఇలాగే ఊరుకుంటే చేను కాస్తా ఉప్పు బీడుగా మారి పోతుందని భయపడ్డాడు.

ఎక్కడో అక్కడ అప్పుచేసి చెరువు తవ్వుదామా అని చూశాడు. కాని నిరుత్సాహ పరిచారంతా. ఎనభై సెంట్లలో సగం గట్లకే పోతుందన్నారు. మిగిలిన కాస్తలో చెరువు తవ్వి రొయ్య పిల్ల వేసినా ఖర్చెక్కువై మిగిలేదేం ఉండదన్నారు.

గాఢంగా నిట్టూర్చాడు వెంకన్న

లేచి చేను చుట్టూ తిరిగి నీళ్ళూ పాళ్ళూ చూసి ఇంటి ముఖం పట్టాడు.

"చేనెలా ఉంది?" దారిలో ఒకాయన అడిగాడు.

"పక్కనే సుందరమూర్తిగారు చెరువు తవ్వేరు కదా. ఎండుతూ మాడుతూ ఉంది. నన్ను ముంచేస్తుందేమోనని గుబులుగా ఉంది బాబాయ్..."

"నువ్వు శానా తప్పుచేసేవొరేయ్. మఱ్ఱిచెట్టు నీడన మొక్క ఎదగదు. ఆయన నోరు తెరచి అడిగినప్పుడు అమ్మెయ్యాల్సింది..."

"నీకు తెలందేవుంది బాబాయ్. నాకున్నది ఇక్కడ ఎనభై సెంట్లూ పఱ్ఱలో ఎకరవూనూ. ఈ చెక్క కాస్తా అమ్ముకుని ఏం తినను?"

"ఇప్పుడు బంగారం తినేస్తున్నావేంటి?! ఇక వ్యవసాయాలు లాభం లేదొరేయ్. ఏవైనా కొట్టుకొస్తే రొయ్యల చెరువుల్లోనే కొట్టుకు రావాలి. పఱ్ఱలోని చెరువు ఎలా గుందిరా"

"ప్రస్తుతానికి బాగానే ఉంది మరి. ఏ రోజుకెలా మారుద్దో ఎవరు చెప్పగలరు?!"

"ఇది వరకు నాలుగురాళ్ళ మిగిలాయి కదా..."

"మూడు పంటల్లో మిగిలిందంతా రెండు పంటల్లో పోయింది"

"వచ్చినా అంతే పోయినా అంతే. జాగ్రత్తరా. ఏవైనా మిగిల్తే అందులోనే మిగలాలి. లేదంటే..." వాక్యాన్ని మధ్యలోనే త్రుంచేశాడు.

ఎందుకో ఒక్కసారిగా చెప్పలేనంత నీరసం ఆవహించింది. డీలా పడ్డాడు వెంకన్న. ఏదో తెలీని బాధ గుండెల్లో సుళ్ళు తిరుగుతోంది.

అన్యమనస్కంగా ఇంటికెళ్ళాడు. అరుగుమీద బస్కీ వేసుక్కూర్చుని గణగణా చదువుతున్నాడు శీను.

ఆగి చిన్న కొడుకు వంక అపురూపంగా చూశాడు.

తొమ్మిదో తరగతి చదువుతోన్న చిన్నకొడుకు ఆశాదీపంలా కన్పించాడు. అతడి కళ్ళల్లో కార్తీక మాసపు దీపాలు వెలిగాయి.

పెద్ద కొడుకు గోపి చేతి కందొచ్చేట్టులేదు. బాధ్యత లేకుండా తిరుగుతున్నాడు. ఎవర్తో తిరుగుతాడో ఎందుకు తిరుగుతాడో అర్థంకాదు !

శీను బుద్ధి మంతుడు. బాగా చదువుకుంటాడు. ఎలాంటి గర్వమూ లేకుండా గేదెల పని పిడకల పని కూడా చూస్తాడు.

సన్నగా బక్కగా కురసైన దుస్తుల్లో ఉన్న శీను దగ్గరికెళ్ళాడు. తలనిమిరి "ఏం చదువుతున్నావు బిడ్డా" అన్నాడు.

"సోషల్ స్టడీస్. పంచవర్ష ప్రణాళికల గురించి చదువుతున్నాను"

"అంటే ఏంట్రా"

"గ్రామాలూ పట్టణాలూ అన్నీ అభివృద్ధి చెందటానికి ప్రభుత్వం పథకాలేసింది. ప్రజల సౌభాగ్యం కోసం అయిదేళ్ళ ప్రణాళికలని రూపొందించారు..."

"ఏం బాగో ఏవోఁ ! నువ్వు మాత్రం శ్రద్ధగా చదువుకోరా బిడ్డా. మంచి ఉద్యోగం వస్తే నీడపట్టున సుఖపడుదువు గాని. నీ వల్లే సంసారం ఒడ్డున పడాలి. ఇక నా వల్లేం కాదు...!"

స్వరం వణికింది. రెండు కన్నీటి బొట్లు ఉరికి వచ్చాయి. అవి కొడుకు కంట బడకుండా తల తిప్పుకుని లేచాడు.

చెప్పులు గుమ్మం బయట విడిచి ఇంట్లోకెళ్ళాడు. చేతి కర్రని గోడ మూలన నిల బెట్టాడు. పెరట్లో నులక మంచం వాల్చుకుని కూర్చున్నాడు.

బియ్యంలో రాళ్ళేరుతోన్న కనకం "మల్లీ! మీ నాన్నకి మంచినీళ్ళు తెచ్చివ్వే" అంది.

"పెళ్లీడుకొచ్చింది పిల్ల ! ఒకటి రెండు పంటలు కలిసొస్తే బావుడ్ను ఏదో సంబంధం చూసి ముడిపెట్టేద్దును." అనుకున్నాడు.

"గోపీ ఇంకా రాలేదా? ఎదవ స్నేహాలూ ఈడునూ. ఎక్కడెక్కడో తిరుగుతాడు. దమ్మిడీకి పనికిరాడు. ఈడి వయస్సు కుర్రాళ్ళు రొయ్యలు చెరువులు చూసుకోడంలేదూ. ఈడికేమొచ్చిందో దొబ్బుడాయి!" విసుక్కున్నాడు.

"దేనికైనా కాలం కర్మం కలిసి రావాలి..." అంది కనకం.

"ఆఁ వస్తుందొస్తుంది. కాళ్ళు చాచుక్కూర్చుంటే వచ్చేది కాలం కాదు వయస్సు!"

వెంకన్న మాట విన్పించి వసారాలో పడుకున్న తల్లి "ఒరే అబ్బాయ్ చెరువులెలాగున్నాయిరా" అని అడిగింది.

"బాగానే ఉన్నాయమ్మా"

"ఈ సారైనా ఆ భగవంతుడు చల్లగా సూత్తే బావుడ్ను. అప్పుచేసి లచ్చలట్టుకెళ్ళి చెరువులో పోశావు. ఈ రొయ్యలు నిన్నూ నన్నూ తింటాయి గాని మనల్ని బతికించవురా అంటే ఇన్నావు కాదు..."

"మీదంతా చాదస్తం. ఊళ్ళో వాళ్ళు మేడలూ మిద్దెలూ కడుతోంది రొయ్యలతో కాదూ !" అత్తగారి మాటలకి దీర్ఘం తీసింది కనకం.

"నీదంతా పై చూపు. పరుగెత్తి పాలు తాగటం కన్నా నిలబడి నీళ్ళు తాగటం మంచిది ఏవఁనుకున్నావో !"

"మీది పాతకాలపు పద్ధతి. ఇది ఒంటెద్దు బండ్ల కాలం కాదు. రైళ్ళూ విమానాల కాలం!"

"చాల్లే. పెద్దదేదో అన్న దని వూరుకోవచ్చుగా. మాటకి మాట అనాలేంటి" భార్య మీద కోప్పడ్డాడు వెంకన్న.

"అనండనండి. నేనేగా పరాయిదాన్ని. అంతా కలిసి నన్నే అనండి!" పమిట కొంగుతో ముక్కు తుడిచింది.

"పుల్లారావు మావయ్యవాళ్ళూ భీమవరం వెళ్ళిపోతున్నార్ట" స్థిమిత పడ్డాక అందామె.

"ఎందుకూ?"

"ఎందుకేవిటీ, బతకడానికి!"

అవాక్కయ్యాడు. భార్య వంక వెర్రిగా చూశాడు. పిమ్మట నిస్త్రాణగా మంచం మీద వెనక్కి వాలాడు.

పుల్లారావూ చిన్నరైతే. రెండెకరాల రొయ్యల చెరువు లీజుకి తీసుకుని చేశాడు. చావు దెబ్బ కొట్టింది. ఉన్నది కాస్తా అమ్మేసి అప్పులు తీర్చాడు. ఇప్పుడు పొట్ట చేత బట్టుకుని పట్నం వెళ్ళిపోతున్నాడు!

ఒకప్పుడు తూర్పు నుంచి కూలోళ్ళు పనుల కాలంలో ఇక్కడికి వలస వచ్చేవారు. ఇప్పుడు వారి రాక ఆగిపోయింది. కానీ ఇక్కడ్నుంచి రైతులూ కూలీలూ మరో చోటకి వలసపోతున్నారు. ఎంత చిత్రం! బతుకు కోసం ఆరాటం ! పోరాటం !!

కడుపులో చెయ్యిపెట్టి దేవినట్టన్పించింది.

చటుక్కున లేచాడు. కర్ర తీసుకుని చెప్పులు తొడుక్కుని వడివడిగా చెరువు దగ్గరికెళ్ళాడు వెంకన్న.

అప్పటికే వచ్చిన సాంబయ్య చెరువులోకి చూస్తున్నాడు.

ఇద్దరికీ చెరో ఎకరం ప్రక్కప్రక్కనే ఉంది. ఇద్దరూ కలిసి చెరువు తవ్వేరు. జాయింటుగా రొయ్యల సాగు చేస్తున్నారు.

“ఎలా ఉన్నాయిరా సాంబయ్యా”

“కౌంటు బాగానే వచ్చేట్టుంది. ఈసారి మంచి సీడ్ దొరికింది”

“నీ నోటి సలవన ఈ సారి నాలుగురాళ్ళొస్తే ఊపిరి పీల్చుకుంటాన్రా”

“మొన్నటి వైరస్ దెబ్బకి అంతా భయడిపోతున్నారు. ప్రతీవాడూ లీజుకిచ్చేసి ఎకరానికి పన్నెండు వేలో పదేనువేలో జేబులో వేసుకోడం మంచిదనుకుంటున్నారు.”

“లీజుకి తీసుకునేవోళ్ళూ తగ్గేరుగా! పైగా అరువు అంటున్నారు. వాళ్ళైనా నాలుగురాళ్ళు మిగిల్తేనే కదా ఇచ్చేది!”

“అరువిత్తే లాభం లేదురా. రొయ్య దగా చేసిందా పైసా ఇవ్వరు. చెరువునొదిలేసి పోతారు”

“చావో బతుకో అన్నట్టుంది నా పని. ఉప్పు పాయ తగిలి వరి చేను రంగొస్తోంది. అప్పేమో రాత్రీ పగలూ పెరిగిపోతోంది. నా పేణాలన్నీ ఈ చెరువు మీదే పెట్టుకున్నాన్రా సాంబయ్యా”

తోటి రైతు వంక సానుభూతిగా చూశాడు తప్ప జవాబివ్వలేదతడు. అతడి పరిస్థితీ అలాగే ఉంది మరి !

2

ఆకాశం బ్రద్దలైనట్టు మిన్ను మన్నూ ఏకం చేస్తూ వర్షం...!

గోదావరి పొంగింది. కాలువలూ పొంగాయి. వాగులూ వంకలూ పొంగాయి.

చెరువుల కట్టలు తెగాయి.

ప్రళయం సంభవించిందా అన్నట్టు భూమిని ముంచెత్తుతూ వరద...!

ఎటు చూసినా బీభత్సం! హాహాకారాలు!

చెరువులు మునిగాయి. ఇళ్ళు మునిగాయి. ఊళ్ళూ మునిగాయి.

రొయ్యలు కొట్టుకుపోతున్నాయి. 24 కౌంట్ రొయ్యలు...!

"నా రొయ్యలు నా రొయ్యలు..."

వెంకన్న అరుస్తున్నాడు. వాటిని పట్టుకోవాలని తాపత్రయ పడుతున్నాడు. ఈదుతున్నాడు. పడుతున్నాడు. లేచి వెంటబడుతున్నాడు.

వెనకాల ఏడ్పులు విన్పించాయి. వెనక్కి తిరిగాడు. వరదలో కొట్టుకుపోతున్నారు తల్లీ భార్యా పిల్లలూ...!

"ఆగండాగండి. రొయ్యలు పట్టుకొచ్చేస్తాను..."

వాళ్ళు మునిగి తేలుతున్నారు.

ఇటు రొయ్యలు... కాదు రూపాయల నోట్లు కొట్టుకుపోతున్నాయి.

వాటి వెంటపడ్డాడు. అరుస్తూ పిలుస్తూ ఏడుస్తూ...!

సుడిగుండం చుట్టేసింది.

అందులోంచి బయటపడాలని విశ్వప్రయత్నం చేశాడు. ఊహూ లాభం లేకుండా ఉంది. కాళ్ళు తేలిపోతున్నాయి. శక్తి సన్నగిల్లుతోంది... అరె ! సుందరమూర్తి తన కాళ్ళు పట్టుకుని లాగేస్తున్నాడు... విదిలించబోయాడు సాధ్యంకావట్లేదు...!

చిత్రం! రొయ్యలన్నీ తేలిపోతున్నాయి. మెల్లగా అతడూ తేలిపోసాగాడు...!

వెర్రిగా అరుస్తూ నిద్రలేచాడు వెంకన్న.

గుండె డొక్కు మోటారు కార్లా శబ్దం చేస్తోంది. ఒళ్ళంతా ముచ్చెమటల్తో తడిసి ముద్దయ్యింది.

ప్రక్కనే చిన్న మంచం మీద పడుకున్న కనకం ఉలిక్కిపడి నిద్రలేచింది. భర్తని చూసి కలవరపడింది.

భుజం పట్టుకుని కుదిపింది. ఎగసి పడుతోన్న గుండెల్ని చేత్తో నిమిరి "గుండెలెలా కొట్టుకుపోతున్నాయో చూడండి. పీడకల వచ్చిందా?" ఆదుర్దాగా అడిగింది.

తలాడించాడు భయం భయంగా చూస్తూ.

"మీలో మీరే ఏదోదే ఊహించుకుంటూ ఇదైపోతారు. ఇంత అధైర్యం అయితే ఎలాగా !. మీకేమైనా అయితే మాగతేం కాను?!"

ఆమె మాటలకి మరింత బెదిరాడు.

మంచం క్రింద వున్న నీళ్ళ చెంబు అందించింది.

ఆత్రంగా చెంబెడు నీళ్ళూ త్రాగేశాడు.

"అన్నిటికీ ఆ భగవంతుడే ఉన్నాడు. కళ్ళు మూసుకుని పడుకోండి..." పమిట కొంగుతో అతడి ముఖం వక్షం తుడుస్తూ అంది.

"భయంగా వుందే కనకం. అప్పుల ఊబిలో నిలువునా కూరుకుపోయాం. పొలం మీద వచ్చే పంట కోత ఖర్చుకే చాలదు. రొయ్యల పంట చేతికందితే అదృష్టమే. లేకపోతే...!"

"రాత్రీ పగలూ అని లేకుండా తిరుగుతున్నారు. చంటి బిడ్డని సాకినట్టు సాకుతున్నారు. మీకష్టం ఊరికే పోదు."

"పిచ్చిదానా ! అవన్నీ సత్తెకాలపు మాటలు. ఇప్పుడు గట్టుమీద కూకున్నోడు మారాజై పోతున్నాడు. చేలో దిగి చెమటోడ్చినోడు తిండానికి లేక చెదలుపట్టి పోతున్నాడు."

"మీ వన్నీ అనవసర భయాలు. లోకంలో ఎందరు బతకడం లేదు?!"

ఆమె మాటలు విన్పించుకోకుండా అన్నాడు. "పెద్దోడు దారిలో పడలేదు. పిల్ల గుండెల మీద కుంపటిలా కూర్చుంది..."

"గంతకి తగ్గ బొంత దొరక్కపోదు. మీరు పడుకోండి. మనసులో ఎలాంటి దిగులూ పెట్టుకోమాకండి. అన్నిటికీ ఆ దేవుడే ఉన్నాడు. నారు పోసినోడు నీరు పోయడేంటీ..."

ఆ మాటలతడి మీద బాగా పని చేశాయి.

కొంచెంగా మనస్సు కుదుట పడింది. ఏదో ఆశ ఆశ పెట్టింది. భవిష్యత్తు భరోసా ఇచ్చింది.

కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్నాడు వెంకన్న. అయినా కనురెప్పల ఉలికిపాటు తగ్గలేదు!

❖ ❖ ❖

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Kotha+Chiguru

* * *